

P10_TA(2024)0008

Pogarszająca się sytuacja kobiet w Afganistanie w wyniku niedawnego przyjęcia ustawy o „krzewieniu cnoty i zapobieganiu występkom”

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 września 2024 r. w sprawie pogarszającej się sytuacji kobiet w Afganistanie w wyniku niedawnego przyjęcia ustawy o „krzewieniu cnoty i zapobieganiu występkom” (2024/2803(RSP))

(C/2024/7211)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Afganistanu,
- uwzględniając art. 150 ust. 5 i art. 136 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że talibowie złamali normy międzynarodowe, wznowili represje, zwłaszcza wobec kobiet i dziewcząt, mniejszości etnicznych, obrońców praw człowieka i osób LGBTIQ+, oraz odizolowali Afganistan, a w kraju wzrosła skala głodu i ubóstwa;
- B. mając na uwadze, że talibowie skrajnie interpretują szariat i usunęli kobiety z życia publicznego; mając na uwadze, że oznacza to dla kobiet zakaz podejmowania pracy, odmowę dostępu do opieki zdrowotnej bez obecności krewnego płci męskiej, zakaz kształcenia powyżej szóstej klasy, brutalne egzekwowanie rygorystycznych zasad dotyczących ubioru, negowanie obecności kobiet w sferze publicznej i likwidację systemu wsparcia dla ofiar przemocy; mając na uwadze, że ograniczenia praw utrudniają Afgankom uzyskanie wiz UE;
- C. mając na uwadze, że w niedawnym dekrete, tzw. ustawie o „krzewieniu cnoty i zapobieganiu występkom”, talibowie rozszerzyli te ograniczenia do tego stopnia, że głosy kobiet mają nie być słyszane w miejscach publicznych, co jeszcze bardziej pozbawia Afganki podstawowych praw i wolności i nosi znamiona apartheidu płciowego;
  1. potępia wspomniany dekret, sposób, w jaki talibowie interpretują i egzekwują prawo szariatu, usunięcie kobiet i dziewcząt z życia publicznego, zmuszanie ich do zawierania niechcianych małżeństw w młodym wieku, narażanie ich na przemoc seksualną, a także przywrócenie kary publicznej chłosty i kamienowania na śmierć; pochwała odwagę Afganek, które mimo zagrożenia życia walczą o swoje prawa, i solidaryzuje się z nimi;
  2. wzywa samozwańcze władze Afganistanu do zniesienia praktyk i przepisów dyskryminujących kobiety; apeluje o natychmiastowe przywrócenie kobietom i dziewczętom możliwości pełnego, równego i znaczącego udziału w życiu publicznym;
  3. wzywa samozwańcze władze Afganistanu do uwolnienia arbitralnie uwięzionych kobiet i dziewcząt oraz do ponownego otwarcia systemu wsparcia dla ofiar przemocy, zapewniającego ofiarom schronienie, opiekę medyczną, środki prawne i zadośćuczynienie;
  4. apeluje o pociągnięcie samozwańczych władz Afganistanu do odpowiedzialności, w szczególności w drodze dochodzenia MTK i ustanowienia niezależnego mechanizmu dochodzeniowego ONZ, oraz zwraca się do wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela o zainicjowanie nowych sankcji UE wobec talibów;
  5. apeluje, aby UE i jej państwa członkowskie ściśle przestrzegały pięciu kryteriów Rady, które obecnie nie są spełnione, oraz poparły odnowienie mandatu specjalnego sprawozdawcy ONZ;
  6. potępia rządy, które przez normalizację stosunków wspierają talibów; wzywa UE i państwa członkowskie do zapewnienia znaczącego udziału Afganek na forach międzynarodowych i w negocjacjach międzynarodowych;
  7. apeluje, aby UE poparła uznanie apartheidu płciowego za zbrodnię przeciwko ludzkości;
  8. wzywa UE, państwa członkowskie i inne państwa będące darczyńcami do zwiększenia pomocy humanitarnej i finansowania na rzecz podstawowych potrzeb, źródeł utrzymania i afgańskiego społeczeństwa obywatelskiego, do zapewnienia elastycznego finansowania organizacjom pozarządowym i zatrudnionym przez nie pracownikom organizacji humanitarnych oraz do przyznawania wiz humanitarnych i wiz obiecanych byłym afgańskim pracownikom koalicji międzynarodowej; podkreśla, że społeczność międzynarodowa musi ocenić wpływ niedawnego dekretu na działania humanitarne;
  9. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji instytucjom UE, państwom członkowskim, ONZ i samozwańczym władzom Afganistanu.